

İMAMLARA

Yazan: **Ömer Celep** - 15 Ekim 2011

Koma bu günü yarına.

Yarın, Azrail gelecek.

Yüce Hakkın divanına.

Kulu İmam götürecekt.

Öleceksin! Yoktur çare,

Bak yaşadın nerden nere!

Tutup ebedi makbere,

Salı imam götürecekt.

Gel de bağlan bu emire

Seni düşürmez çukura

Yanacaksın bir ömüre,

Külü imam götürecekt.

Hem cirmine hem insine,

Mahlukatın cümlesine,

Nebilerin Nebi'sine,

Gülü İmam götürecekt.

Rahmetinin sahasına

Suyun emsalsiz hasına,

Hakk'ın ulu deryasına

Çölü İmam götürecekt.

Tutmuyorken düşük çene,

Günahlara gerekçene,

O şefaatt dilekçene,

Pulu İmam götürecekt.

Bir baksana nerden nere?

Gidiyorsun dura dura,

Mahşerdeki o çadıra,

Yolu İmam götürecekt.

O, batıh-Hakkı seğer,

Pervaneyle muma uçar,

Her iklimde çiçek açar, (açacak)

Dalı İmam götürecekt.

Alta dolan üste dolan

Peteklerde sen oyalan

Tüm dertlere şifa olan,

Balı İmam götürecekt.

Hem okuyup hem yazana,

Balı petekten süzene,

Dili şekerde ezene,

Lal'ı İmam götürecekt.

Devran dönüp gün gelecek,

Muhammed'e gidilecek

Eteğine uzanacak, (uzanan)

Eli İmam götürecekt.

Dergahtaki ıraklara

Ulaşılmaz ıraklara

Kavurulan yüreklere

Nil'i İmam götürecekt

Kaf Dağının ülkesine

Yüce dinin ilkesine

Nebilerin Nebisine,

İli İmam götürecekt.

Gidilecek gündüz gece,

Çözülecek her bilmece.

Dua etsin Şaban Hoca,

Dili İmam götürecek.

Derdim öle, deva doğa,

Gezineyim bağdan başa,

İnile sen Ömer Ağa,

Hâli İmam götürecek.

(18 Ekim 2010)

Şiirin Hikayesi.

Köyümüzde işlerden arta kalan zamanlarda. Eski Muhtar Muzaffer'in evinin önünde bulunan davun ağacının gölgesinde fırsat buldukça semaverde çay sohbeti yaparız. Böyle bir sohbet için Davet edildiğimde soframda bulunan üç dilim kızarmış balığı bir tabakta birleştirerek davete icabet ettim ve tabağı çay masasının üzerine bıraktım. Sohbetimizin daimi üyesi, köy imamı Sevgili Şaban Özdemir hocamız sessizce aramızdan ayrıldı. Bir süre sonra gazete sayfasına sarılmış bir tabak uzattı fakir masamıza. Meraklı muhtar gazete parçasını araladığında; her türlü sun'ilikten uzak bir tabak bal, yüzümüze gülüverdi birden.

Bal öylesine etkileyici idi ki; yerken aklıma şu geldi. Allah'ın bal yaratmadaki kudretinden bir zerre bu bala sirayet etmiş. O kudretten bir zerreyi bana ikram eden İmam Şaban Özdemir kardeşimin sessiz, riyasız ve her türlü sun'ilikten uzak ikramı, ahiret aleminde Cenab-ı Mevla'nın karşılıksız ikramını çağırıyordu.

Bu şiir;

Ahirette ameli güzel olanlara istediği her şeyi verip karşılığında para almayışlarını hatırlattı bana. Ahirette böyle bir temennisi olanlara küçük bir şarkı olması niyazımın aciz terennümü olsun diledim. Biliyorum ve inanıyorum ki imamların; haklarında ne kadar olumsuz dedikodular olursa olsun, müstesna bir misyonları ve müstesna bir değerleri vardır. Hepsine en kalbi selam ve saygılarımı yolluyorum.

Sevgili Şaban Özdemir kardeşimin şahsında bütün imamlarımıza, dua dileklerimle armağanım olsun.

Yorum Ekle

Ömer Celep

X